

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Lvcaë Pinelli Societatis Iesv, Theologi, Exercitia
Spiritvalia Qvdraginta, De Sacrosancto Eucharistiæ
Sacramento**

Pinelli, Luca

Coloniae, 1608

Exercitivm XXXVII. Sanctiſſimum hoc Sacramentum Arbori vitæ simile
eſſe. Gen. Cap. 2.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59691](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59691)

EXERCITIVM XXXVII.

Sanctissimum hoc Sacramentum Arbori vitæ simile esse. Gen.

Cap. 2.

PVNCTA MEDITATIONIS.

1. CONTEMPLARE Anima Christiana DEVM, quando cœlum & terram creavit, simul condidisse terrestrem Paradisum, hoc est locum quendam amoenissimum, multis arboribus consitum, cuius fructus aspectu pulcherrimi, & gustu suavissimi erant: idque ad hominis usum ac ministerium.

2. CONSIDERA in medio Paradisi, DEVM constituisse arborem vitæ, quam incredibile est, admirandę fuisse pulchritudinis, quandoquidem in optimo Paradisi loco collocata fuit.

3. EXPENDE tecum, Arboris huius fructus, virtutem habuisse vitam hominis: ita conservandi, & prolongandi, ut sine infirmitatibus, sine morte, sine molesta senectute, semper sanus, fortis & vegetus vitam traduceret.

4. CONSIDERA in medio Ecclesie, quæ est Paradisus salutis, à Christo institu-

tum fuisse Altaris Sacramentum, quod caetera Sacramenta, dignitate, atque perfectione antecellit.

5. REVOLVE tecum, Sacramenti huius fructum non modò conseruare vitam temporalem, sed etiam homini dignè illud sumentis, vitam æternam ac beatam in coelis conferre; quod arbor vitæ facere nequibat.

COLLOQVIUM.

NON ambigo Domine, hanc arborem vitæ admirabilem extitisse, cuius fructus tam potens & efficax fuit, vt vim haberet, vitam hominum, tam diu in sanitate conseruandi; quousque sine morte ad vitam cœlestem & sempiternam transferrentur. Nec illud me laet hanc arborem omnibus Adami filijs charissimam futuram fuisse, eo quod vitam, quæ est omnium quæ sunt in homine carissimum & desideratissimum, sine vlla senectutis molestia sustentasset. Sed hæc quid sunt, si cum pretioso hoc Sacramento conferantur, cuius virtus, arboris vitæ vires, longo interuallo superat. Vitam conseruare & meliorem non efficere parum prodest: facere vt quis longo viuat tempore, & non vt DEO gratus accipiat.

DESAC. EYCHARISTIAE. 252

iusque sit, perexiguum est. Bonitas enim illa quæ in statu innocentia in hominibus extitisset, non ab arbore vitæ, sed ab illius status proprietate extitisset. Ad hæc quod filij Adam sine morte in cœlum ad beatam vitam translati fuissent, non id arboris vitæ effectui, sed diuinæ ordinationi acceptum referri debuisset. Sed augustissimum hoc Sacramentum, donis & gratijs quæ confert, nos meliores, sanctiores & DEO acceptiores reddit: vitam spiritualem, quæ corporea præstantior est, in nobis conseruat: & demum in Cœlo vita immortalis ac beata nos imperit. Præterea arbor vitæ non iuuabat, nisi actu fructus eius manducarentur: at salutiferum hoc Sacramentum, non modò ei qui actu illud sumit, prodest: sed etiam illius desiderio flagranti, multa dona confert: quin & honorantem, & adorantem tantummodo non parum iuuat, & potentem virtutem. O potentiam liberalem quæ omnem nostram actionem, licet exiguam, ad honorem gloriosi huius Sacramenti peractum, tam copiosè remunerat. Quis non obstupescat audiens, interim dum venerabile Sacramentum in terra adoro, mihi coronam gloriæ crescere in Cœlo. Verè Domine confiteor, quod *magnus es tu*, & in magnis & mirabilibus

operibus patrandis, *non est similis tui Domine.*
 Cæterum quæ comparatio potest esse alia
 inter arborem vitæ, & diuinum hoc Sacra-
 mentum, quam illa, quæ est inter creaturâ
 & Creatorē? si tamen inter illos potest esse
 aliqua cōparatio? O Adam hæc tua arbor
 non erat plusquam arbor, in terra plantata
 & è terra nascens: sed in hac sacra hostia
 verè continetur is, qui in Paradiso terrestri
 creauit hanc arborem, ei que admirabilem
 hanc virtutem contulit. Eia Anima mea
 surge, ad eam sacrum Altare, in quo cœ-
 lestis vitæ arbor est. Accedamus ad illam
 quia DEVS non constituit ibi Cherubim
 cum gladio flammeo & versatili, quem ad
 modum in terrestri Paradiso, vt custos esset
 arboris vitæ, ne Adamus reuertetur &
 manducaret de fructibus eius. Imo Crea-
 tor & Dominus Cherubinorum inuitat
 nos ad hanc arborem, & cupit nos ex illa
 sæpè vesci, quia voluit eam esse cibum no-
 strum;

ORATIO:

Agnosco Domine, me vitam à te habere.
 Are, tu mihi eam impertitus es, eam-
 demq; conseruas: concede ergo mihi hæc
 gratiam, vt eam tuis obsequijs totam im-
 pendam.

pendam: Da mihi spiritum tuum Seruator mi, vt sollicitior sim de bona, quam de longa vita. Amen.

MIRACVLA.

IN Chronicis S. Dominici narratur de S. Stephana de Soncino, eam cum aliquādo Missæ sacrificio interesset, vidisse in sacra hostia puerulum admirandæ pulchritudinis, à cuius facie procedebant radij coelestius penetrantes: simulque audiuisse cantus coelestes suauissimos. Quam gratiam DEVS illi concessit, propter victoriam, quam de Diabolo, qui eam in Sacramenti fide tentauerat, reportarat. Alio tempore Diabolus maximam in ea sitim nocturno tempore excitauit, vt bibens, sequenti festo die, communicare nequiret. Sed illa ne sacra communione fraudaretur, à potu se abstinauit: quare dæmon confusus abcessit, ipsa vero altero die in Sacra communione tanta voluptate delibuta fuit, vt in virtute huius arboris vitæ coelestis, quadraginta diebus sine vlllo alio cibo permanserit.

De sancto hbrulpho scribitur: cum iam decrepitus & infirmus esset, ira omnes cibos in fastidium ei versos fuisse, vt non modò illos videre non posset, sed nec audi-

re quod nominarentur: Idem quadraginta septem diebus solo hoc Sacramento scilicet, quo tempore tales in se vires sentiebat, ut alijs magna cum efficacia, quasi delicatis cibis nutritus esset, prædicaret.

Cæsius *lib. 9. cap. 47. in hist. sua.* & Iac. de Voragine *de solemnitate corp. Christi*, referunt foeminam quandam ex multa deuotione sæpe solitam fuisse communicare: quæ quantò plus cœlestem cibum appetebat, tantò amplius corporalem fastidiebat. Quod ubi sensit, ex permissione sacerdotis sui singulis diebus Dominicis communicauit. Cui cibum ille vitalis tantam contulit fortitudinem, ut sine omni esurie corporali, proximam expectaret Dominicam: hoc multo tempore acitans, gratiam sibi collatam prædicto sacerdoti confessa est. Ille verò cum Episcopo loci rem tam mirabilem recitasset, timens Episcopus ne forsitan aliquid diabolicæ fallaciæ subisset, monuit eum, ut rei veritatem experiretur, & loco Domini corporis hostiam non consecratam ei porrigeret. Fecit ille ut iussus fuerat, moxque foemina factum ignorans, ut domum redijt, tam vehementer esurire cœpit, ut morituram se crederet, si non statim cibum sumeret. Currentis tamen prius ad Sacerdotem, & eandem faciem

DE SAC. EVCHARISTIAE. 287

mem peccatis suis imputans, pedibus eius se prostravit, & gratiam diuinitus collatam sibi subtractam, lachrymabiliter exposuit. Re intellecta, ingenti gaudio perfusus est, & DEO gratias egit, qui facit mirabilia magna solus: Deinde obtulit ei verum Christi corpus, cuius virtuti mox omnis esuries cessit, & gratia subtracta redijt. Episcopus etiam, cum de toto huius rei successu à prædicto Sacerdote certior redditus esset, DEVM glorificauit.

DOCUMENTVM.

Fili, multa egerunt Sancti, ex speciali inspiratione spiritus sancti, quæ referuntur non ad imitandum, sed ad admirandum, & laudandum DEVM, qualia sunt hæc quæ iam retulimus. Tutandum da operam, vt pia cum mentis deuotione, præciosum hoc Sacramentum sumas, quia plurimum placebis DEO, etiamsi miranda hæc minimè facias.

Orabis pro pauperibus infirmis, qui nõ habent, vnde suæ infirmitati commodè prouidere possint, vt DEVS gratia sua illis opifuletur.

EXER-